

Endnu den dag i dag træffer man rundt omkring, når man taler i lokale foreninger, folk, der ikke for alt i verden kan forstå, hvorfor de nu skal høre til den og den kommune. Tager man ned til Dalby, så kan ingen i Dalby forstå, hvorfor i alverden de nu skal hedde Rønnede, for de har intet som helst med Rønnede at gøre i nogen som helst henseende, bortset fra at de lige grænser op til den.

Dér, hvor jeg vil hen, er, at man slog meget af grundlaget for det demokratiske i stykker, da man slog de små lokale enheder væk, for det var dér, folk følte, at de hørte til. Folk i Dalby hører ikke til Rønnede, og de føler ikke noget som helst medansvar for Rønnede; de føler derimod et ansvar for Dalby. Derfor har man i og for sig fjernet det demokratiske element, der lå i dét, og så mener jeg, at man ikke kunstigt skal prøve at bygge demokrati ind i noget, hvor demokrati ikke hører hjemme.

Demokrati og administration kan rigtignok have mange, mange dårlige sider, hvor det kommer under indflydelse af, hvad et flertal finder måtte være efter deres personlige skøn og deres personlige interesse. Det har ikke meget med vælgere og med grupper og med demokrati at gøre. Derfor tror jeg, at man skal lade være med at føre diskussionen hen til, hvad der er centralisering, og hvad der er decentralt. Men det er fornuftigt – som jo også flere har været inde på – at se, hvilken opgave der naturligt og bedst, ikke bare mest demokratisk, kan blive løst, og så tage staten, amterne og kommunerne ind i billedet.

Når jeg ikke mener, at man i dag skal tage det op, er det altså, fordi jeg mener, der ikke er noget i den nuværende udvikling, der har peget på, at vi nu står over for noget, der er kørt helt forkert. Og da vi jo har mange andre opgaver, der skal løses, kan jeg ikke se, hvorfor i alverden man lige nu skulle kaste sig over denne.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 172, hr. Poul Nødgaard.

Poul Nødgaard (FP):

I slutningen af hr. Poul Schlüters statsminister-tid slog han til lyd for at afskaffe amterne. Derfor synes jeg også, det er glædeligt, at Det Konservative Folkeparti nu i dag har været med til at fremsætte et beslutningsforslag, der stort set er identisk med det lovforslag, som Fremskridtpartiet har fremsat.

At Venstre så hænger sig lidt mere i, hvad de egentlig mener, det er så et andet problem, som jeg tror at vi forhåbentlig kan få afklaret på et givet tidspunkt, når tiden måske er mere moden, end jeg føler den er i dag.

Meget tyder på, at amternes jubilæumsår 1995 således bliver året, hvor endnu flere kommer til at indse, at selv om amterne ganske vist løser en række vigtige opgaver, som for eksempel sygehusvæsenet, så kan disse opgaver meget let og også mere rationelt løses af andre myndigheder.

Der er jo ingen grund til, som det også er kommet frem her i debatten i dag – og det skal slås fast – at et lille land som Danmark skal have tre administrerende enheder, måske endda fire.

Hvad mener jeg så med det? Jo, EU har jo også efterhånden tiltaget sig en stor magt i dette land, så man kan vel sådan set sige, at EU også på en lang række områder bestemmer over den danske borger. Så der er måske i virkeligheden tale om at gå fra fire ned på tre. Men lad det omkring EU ligge i dag. Jeg vil bare nævne det; ikke for at vi skal have nogen lang, hidsig debat om det, men det er i hvert fald en kendsgerning, at mere og mere og flere og flere bestemmer, og at befolkningen i meget høj grad bliver mere og mere forvirrede af, hvem der egentlig bestemmer hvad.

Lad os f.eks. tage et land som Tyskland, der har en by som Hamburg med mange, mange millioner indbyggere. Den er da ikke delt op i en lang række forskellige myndigheder. Det styres af et enkelt råd alt sammen, og så skal man altså her i Danmark være hele tre om at styre tingene.

Jeg vil også sige en ting, der ikke har været ret meget fremme i debatten i dag: Hvis – ikke hvis, men når nu amterne bliver nedlagt, skal nogle af deres opgaver, som jeg nævnte, over til kommunerne og nogle til staten, men man kunne jo også godt forestille sig – det var vist også det, der fremgik af det konservative indlæg – at en lang række opgaver kunne privatiseres.

Den måde, man kører Danmark på, hvor alt – eller så meget som muligt, i hvert fald efter socialdemokratisk opfattelse – skal være offentligt, er jo altså en udvikling, vi faktisk ikke mener er særlig gunstig for vores land.

Så vil jeg godt sige en ting om sygehusvæsenet, for det er den helt store sten, som amterne arbejder med, nok den allerstørste; jeg tror, at ca. 70 pct. af deres arbejdsopgaver vedrører sygehusene. Der er mange, der spørger, når vi nu siger i Fremskridtpartiet, at opgaven for